

DE HOUTPRIJZEN

door

Ir W. Voorbeijtel Cannenburg.

Het artikel van Ir A. A. Bonnema, betreffende de positie van het particuliere boschbedrijf bij de huidige houtprijzen, waarin hij uiteenzet, dat een rendabel boschbedrijf bij de thans geldende maximumprijzen van het mijnhout niet mogelijk is, zal velen als uit het hart gegrepen zijn.

Toch meen ik, dat hij de toestand nog te gunstig ziet.

Schrijver berekent nl. de minimumprijs van het mijnhout — voor het geval de boschbezitter de kosten van het houtproduceeren vergoed wil zien — door alle gemaakte onkosten te prolongeeren tot op het tijdstip van eindkap. Dit zou juist zijn, indien de opbrengst van het hout werd uitbetaald in guldens van eenzelfde waarde als die, waarin de eigenaar indertijd zijn uitgaven deed. Zulks is echter niet het geval. De waarde van het geld is immers aanzienlijk veranderd, i.c. gedaald.

De door Ir Bonnema voorgestelde berekening zou voor het boschbedrijf het gevolg hebben, dat de opbrengsten gedeeltelijk zouden worden gebaseerd op het kostenpeil van een omloop terug, terwijl de uitgaven aangepast zijn aan het hoge prijspeil van het oogenblik. Dit moet tot groote verliezen aanleiding geven. Bij een aanzienlijke waardevermindering van het geld is het zelfs denkbaar, dat de jaarlijksche uitgaven — alle renten buiten beschouwing gelaten, — niet zouden kunnen worden gedekt door de opbrengst van de vellingen. Vergelijkbaar dus met het geval, dat zich thans een enkele maal voordoet, waarin de velling van een perceel bosch niet voldoende opbrengt om de herbebossingskosten te dekken.

Men zal zich afvragen hoe de berekening wel zou kunnen worden uitgevoerd.

De te verwerken kosten kunnen worden vermenigvuldigd met een omrekeningsfactor, afhankelijk van de waarde van het geld op het oogenblik van uitgave en thans. Een dergelijke berekening wordt echter wel zeer ingewikkeld, omdat het aantal tijdstippen, waarvoor deze factor moet worden bepaald, groot is. Bovendien is het de vraag, of ons de noodige gegevens ter beschikking staan.

Ook kan men de gevolgen van de waardevermindering van het ruilmiddel zien als onderdeel van het risico, dat de boschbezitter neemt bij aanleg van zijn bosch. Dit moet dan tot uiting komen in de rentevoet door opneming van een aanzienlijke risicopremie. Er kan dan nader over worden getwist hoe groot dit risico is.

Beter ware het m.i. de kosten te bezigen, zooals deze zijn op het oogenblik van berekening, dus thans. De waardevermindering van het geld komt daarin immers geheel tot uiting. Eventueele veranderingen van de kosten, tengevolge van andere factoren dan de waardeverandering van het ruilmiddel kunnen verwaarloosd worden, omdat deze meest gering zijn en bovendien vereffening plaats heeft door de veelsoortigheid van de kosten en de verschillende tijdstippen, waarop deze gemaakt worden.

Passen we bovenstaande toe op de gegevens van Ir Bonnema en vullen we voor de cultuurkosten het door hem opgegeven minimumbedrag van f 350.— per ha in, dan blijkt het boschbedrijf in plaats van f 1233.—, f 2488.— per ha te verliezen, nog aangenomen, dat de gebezigde lage cijfers voor jaarlijksche lasten en gebruik van den grond wel aan het huidige prijspeil zijn aangepast.

Dit leidt tot een noodzakelijke minimumverhooging van de nettomijnhoutprijs van 111%.

Gorssel, April 1944.